

Pán Ježiš mal za sebou náročný deň – vyučoval zástup ľudí. Nie je jednoduché vyučovať jednoduchý ľud a zjavovať mu nebeské kráľovstvo. Musel používať podobenstvá, aby lepšie vykreslil ako to je s Božím kráľovstvom. Rovnako hovoril v podobenstvách pre farizejov, zákonníkov, ktorí svoju nábožnosť iba hrali.

Keď skončil kázanie z loďky, bol už večer, potreboval sa však preplaviť na druhú stranu jazera. Bol už unavený a keď sa začali plaviť, tvrdo zaspal vzadu na lodi. Genezaretské jazero leží 210 m pod hladinou Stredozemného mora. Je obklopené vysokými vrchmi. Keď vetry vanú po pevnine smerom ku jazeru, na svahoch kopcov sa zosilňujú a keď padnú dole na jazero spôsobujú prudké a nečakané búrky. Tieto búrky s víchricou často (hlavne v zimných mesiacoch) sprevádza aj silné krupobitie.

A v dnešnom čítaní vidíme, že Pána Ježiša spolu s učeníkmi zastihla na jazere práve taká silná búrka s víchricou. Táto búrka učeníkov prekvapila, nerátali s ňou, rovnako ako s nočnou plavbou. Víchrica sa strhla, udrela na jazero nečakane, odrazu. Učeníci ako rybári zrejme boli skúsení a neboli to žiadni začiatčníci. Pravdepodobne zažili rôzne búrky i víchrice na mori. Ale aj tak pri tejto búrke „spanikárili“. Spočiatku sa snažili pomôcť si sami. Mali dostatok vlastných životných skúseností. Nechceli preto obťažovať Učiteľa, ktorý únavou zaspal a odpočíval. Vietor a vlny sa však stupňovali a s nimi pribúdala aj voda v člne. Situácia už bola vážna. Učeníci či boli alebo neboli profíci, už mali strach o svoje životy. Videli, že loď sa im naplňuje vodou a báli sa, že sa ponoria, utopia. Boli presvedčení, že keď Pán Ježiš nezasiahne hneď, tak sú stratení. Možno chceli, aby im pomohol nejakým zázračným spôsobom vyčerpať vodu z člna. Zrejme neverili, že by im Učiteľ bol schopný pomôcť, keby išli ku dnu. Preto teraz považovali za nevyhnutné zobudiť a upozorniť spiaceho Ježiša, že sú v nebezpečenstve. Zobudili ho s výčitkou: „Pane, nedbáš, že hynieme?“ „Je ti to úplne jedno, čo sa tu deje?“

Učeníci pritom zažili s Pánom Ježišom už nie jeden zázrak (uzdravoval chorých, vyhánal zlých duchov, dokonca pred svojimi učeníkmi vzkriesil naimského mládenca...), predsa pri pohľade na tento rozbúrený živel svojmu Učiteľovi neveria.

Ako je to s Tebou? Koľko Kristových zázrakov si vo svojom živote videl, zažil? Koľko rokov skúseností máš s Pánom Ježišom? Mnohí Ho poznáme oveľa dlhšie ako učeníci. Tí Ho poznali v tom čase sotva rok. A my? Niektorí možno už desiatky rokov. Sme podobne „skúsení kresťania“ ako boli učeníci skúsení rybári. Ako reagujeme my, keď nás prekvapia búrky života? Môžu to byť rôzne ťažkosti v rodine, deti, strata zamestnania, vážna choroba niekoho blízkeho alebo naša....

Možno sa snažíme (aspoň zo začiatku) riešiť „malé búrky“ začínajúcich problémov sami. Veď sme toho preskákali v živote dosť, máme svoje skúsenosti a svoje spôsoby. Nebudeme predsa zaťažovať veľkého Učiteľa našimi maličkosťami. A tak sa trápime, „veslujeme“ proti vetru sami, až kým nám nezačne tiecť do člna, či do topánok. Voda v člne symbolizuje nezvládnuté problémy ktoré nám prerástli cez hlavu.

Až potom „budíme“ Pána Ježiša. Či nevidíš Pane, čo sa u nás deje? Či spíš? Pomáhaj, kým nebude neskoro. Kričíme, aby zasiahol, pomohol nám v neriešiteľnej situácii.

Dôverný a neustály kontakt s Pánom Ježišom je pritom riešením každej životnej situácie. Životný postoj je kľúčový. Ak skúšam, ako ďaleko môžem odísť od Pána, ak chodím za vlastnými žiadosťami, prečo Mu potom v panike vyčítam, že sa o mňa nestará, keď moje možnosti zlyhávajú? Položme si otázku: plánujem veci podľa seba, alebo podľa toho, ako sa viac páčiť Bohu? Nechávam sa ovládnuť Kristom v každej chvíli svojho života, alebo robím to, čo sa mi zachce? Ako sa Mu môžem nechať ovládnuť, ak s Ním netrávim čas? Ako môžem mať vzťah s niekým, komu sa nevenujem?

Učeníci možno chápali Pána Ježiša ako človeka, ktorý má schopnosť učiť, možno konať nejaké zázraky, ale nemali možnosť zažiť Ho ako neobmedzeného Vládcu. Pán Ježiš, keď Ho zobudili, aby zachránil ich lodičku, prikazuje moru a vetru, aby sa utíšili. Nie je záchrancom len nejakého okruhu ľudí, posádky loďky, kde spal, ale je neobmedzeným Vládcom, ktorý rozkazuje živlom. Zachraňuje nie len jednu lodičku, ale i tie ostatné ktoré vyplávali spolu s Ním (v.36). Jeho moc nie je obmedzená len na istý okruh ľudí, len na určité miesto, ale Pán Ježiš má vládu a moc nad všetkým, nad celým svetom. Má moc priniesť pokoj aj tej tvojej lodičke

Čítame, že nastalo veľké utíšenie. Došlo k úplnému tichu. A v tom tichu Pán Ježiš hovorí učeníkom – „Čo ste takí vystrašení?“ Po tých všetkých zázrakoch, ktoré s Ním zažili, sa ich pýta: „Ako to, že ešte stále nemáte vieru?“ A podobne sa Pán Ježiš pýta aj Teba – „Milý brat, milá sestra, ako to, že nemáš vieru po tých všetkých zázrakoch, ktoré si zažil so mnou, prečo sa snažíš bojovať proti búrke sám – bezo mňa, neobmedzeného vládcu nad všetkým? Nech teda nie sme podobní učeníkom, aby sme sa medzi sebou navzájom pýtali: Ako je to možné, že Pán Boh dokáže konať takéto zázraky?

Pán Ježiš bol na lodi síce unavený, ale v pohode. Preto mohol spokojne oddychovať, i keď si ostatní mysleli že hynú. On mal vzťah s Bohom, so svojím Otcom. Vedel, že Bohu nič nie je nemožné. Boh vie o všetkom, bez Božieho dovolenia sa nikomu neskriví ani len vlas na hlave.

Pán Ježiš Kristus je jediná reálna pomoc v živote, v boji viery, nech sme akokoľvek skúsení kresťania. Ak si vieš poradiť bez Neho, neznamená to, že si silný, ale že kráčaš bez Neho do záhuby. Pritom On je mocný a schopný vyriešiť nemožné, On má moc zbaviť ťa hriechu, aby si mohol večne žiť spolu s Ním v radošti.

Kristus ako jediný Pán a Boh ponúka pokoj a utíšenie Tvojej duši zadarmo. Očakáva od Teba bezvýhradnú dôveru. Nechce, aby si sa trápil a vesloval životom sám. Rovnako nechce, aby si k Nemu volal až keď Ti tečie do člna. Ponúka Ti vzťah a očakáva, že Mu budeš úplne dôverovať. On je mocný a dokáže vyriešiť to, čo je pre človeka nemožné. Pozýva Ťa, aby si Mu veril a dôveroval. Ako sa dnes rozhodneš?